

«Ine, meniñ ermeni meseläm»

Category: Kitapcy, Publisistika

написано kitapcy | 23 январа, 2025

"Ine, meniñ ermeni meseläm" BEKİR COŞKUN: BİR MİLYONU BİLEMEM, BENİM BİR ERMENİM VARDI... İŞTE BENİM ERMENİ MESELEM

Bekir Coşkun, 'Benim Ermenim' yazısında Ermeni üvey anneannesini anlatıyor.

"Benim bir milyon Ermeni'nin ne olduğu konusunda bilgim yok. Benim bir tek Ermenim vardı...

Annemiz öldükten sonra devlet memuru olan babam, atının arkasına beni ve kız kardeşimi alıp anneannemize götürdü... Urfa'ya yakın Tülmen'in bağları içindeki o büyük evde anneannemiz bizi karşıladı... Çocukluk anıları silinmiş olsa bile, onun bize çok özen gösterdiğini hatırlıyorum.

Anneannemiz o büyük evdeki teyzelerime, öbür kadınlara benzemezdi... Uzun boyu, incecik bedeni, sarı saçları, çakır gözleri vardı, adı Ümmühan'dı... Bütün aile ona saygı duyar, bütün aile onu severdi. Ona danışılır, görüşü alınırdı... Özellikle sert yapılı ve çok okumuş babamın ona duyduğu güven ve saygı dikkatimi çekerdi.

Biz büyüdük... Büyüdükçe onun asıl anneannemiz olmadığını, anneannemizin öldüğünü, onun sonradan oraya geldiğini öğrendik...

O bir Ermeni kıızıydı...

Dedem onu Fırat Havzası içinden, Suriye'ye sevk edilen (tehcir), yer yer yok olan Ermeni kabileleri içinden alıp evlenmişti... Dedem, teyzelerim, yengelerim, kısaca herkes onu sevmiş, ailenin en büyüğü saymışlardı...

Biraz büyüdükten ve gerçeği öğrendikten sonra anneannemizin gözlerindeki o hüznü daha iyi anlamıştım... Dimdik duran o güzel kadının, zaman zaman niye boynunu büktüğünü, beni ve küçük kız kardeşimi severken kimi zaman niçin gözlerinin buğulandığını, yüzünde asla gizleyemediği o kırgınlığı artık görmüştüm...

İşte benim Ermeni meselem...

Ermenilere neler yapıldığını, bu tartışmaların artık ne anlama geldiğini, gerçeğin ne olduğunu bilemem... Ama anneannemizi, genç bir kızken kimin yurdundan-yuvasından ayırdığını bilmek isterdim...

Gizlemek zorunda kaldığı acıları, belli etmek istemediği hasreti ve belki de her gece hepimizden sakladığı gözyaşları ile onu kimlerin bir sonsuz sürgüne mahkum ettiğinin hesabını sormak isterdim...

Bir milyonu bilemem, benim bir Ermenim vardı...

Çok sevdiğim o hüzünlü kadın...

Benim Ermenim..."

Yazım böyleydi...

Yayınlandığından bu yana "Ermeni soyu", "Ermeni dölü" diye diye yediğim küfürleri bilemezsiniz...

Bir gazete yazısını ve içindeki insani duyguları anlayamayan kafayla, 1915'i dünyaya nasıl anlatacaksın?..

Cehaletin öyle geniş ki kardeşim...

Bütün suçları doldursalar olur...

Kaynak: Ermenihaber.am Publisistika